

Annunciatio

A szerző neve: Ozsvát Sára

Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola, BTK

Szak, specializáció, évfolyam: képi ábrázolás, festészet, III. évfolyam

Témavezető(k) neve, tudományos fokozata, beosztása: F. Balogh

Erzsébet, főiskolai docens

A pályamunka

A kép 140 cm magas és 133 cm széles.

A technika kollázs.

A kollázs technikát már a múlt évben megismertem és megszerettem. A kísérletezés számomra izgalmas, és néha el kell szakadni/om egy megszokott technikától. A kollázsnál egy másfajta gondolkodásmód tud érvényesülni, amit később fel lehet használni a festészetben is. Itt nagyon sok lehetőség van, mert ebben a vegyes technikában bármilyen anyagot felhasználhatunk tetszés szerint, hogy elérjük a kívánt hatást. A különböző anyagokat bárhogy variálhatjuk és eldönthetjük, milyen arányban ragasztunk vagy festünk a felületre.

A kollázs a 20. század szinte minden korszakában fontos inspirációt jelentett a művészek számára. Maga a kollázs megjelenése - 1912 körül - tekinthető a modern művészet mérföldkövének is. Ezt a festészeti módszert a kubisták vezették be *papiers collés* néven. A kubista művész a valóság tárgyait mértani formákra bontja. A leegyszerűsített formákkal rendet, állandóságot akart teremteni. Ezek az alakzatok szilárd szerkezetet adnak műveiknek. Nem akartam a kubista kollázsokat utánozni, mindazonáltal a képen a faktúra és a felületek nagy szerepet játszanak és nagyrészt geometrikus formákból tevődik össze. Ez a tér perspektívájából valamint az ablak, ajtó és a bútorok leegyszerűsített formájából adódik.

Miután felvázoltam a képet egy pár nagyobb felület felragasztásával kezdtem, majd felváltva ragasztottam textilt, papírt és festettem. A felragasztott felületekre sokszor lazúrokat vittem fel. A ragasztás mellett pasztellkrétát, tust, tojástemperát és más fedőfestékeket használtam. A mindenféle felragasztható anyagokat folyamatosan gyűjtöm.

Munkámat a munkafolyamat közben dokumentáltam. Ezt nagyon hasznosnak találom, mert munka közben megláthatok olyan problémákat, amiket addig nem vettem észre. De az is érdekes számomra, hogy egyszerűen csak a folyamatot egyben utólag láthatom.

2. ábra

1. ábra

3. ábra

A kép a Bellini Angyali üdvözlés parafrázisa. Az angyali üdvözlés témában számtalan régi és új művész alkotott.

A választott képet nem lemásolni akartam, hanem egyes elemeit megtartani, másokat elhagyni, hozzátenni a saját gondolataimat. Megtartottam az arányokat és alapjában véve a színekben sincs nagy eltérés. Mivel a két alak nem szerepel a képen a színhangsúlyokat és kontrasztokat át kellett helyezni.

Munka előtt bizonyos részeket megterveztem, elgondoltam, másokat ösztönösen valósítottam meg. Az célom többek között az aktualizálás volt. Az egyik módja ennek az eszközválasztás, hogy a ma emberéhez tudjon szólni.

Azért is hagytam le az alakokat a képről, mert elsősorban a tér és az ablakon bejövő fény színei fogott meg. Az üres térrel, már az elmúlt félévben is foglalkoztam: műterembelsőket festettem, és ebben az évben is alkottam hasonló témában. Így ez a munka kapcsolódik ahhoz, ami akkor érdekelt.

4. ábra

5. ábra

6. ábra

Az ablakon át látható tájat nem vettem át Bellini képéről, mert nem szerettem volna pontosan meghatározni a szoba és az épület helyét és nem akartam egyszerre túl sokat mondani. Csak sejteni lehet, hogy valamilyen tájat látunk, így csak a szobára figyelünk. Nem látunk konkrét épületet, amiből kiderülne hol, melyik városban vagyunk.

Falfelület mintázata tetszett nekem, de a kép alakulása közben mégis arra a döntésre jutottam, hogy nem festem vagy rajzolom meg. Úgy éreztem, nem tenne jót a képnek, mást kell kihangsúlyoznom.

Az „Annunciation” címet adtam a munkámnak.

Mivel ez egy parafrázis, szükségszerű, hogy ismerjük az eredeti munkát, mert így tudjuk megérteni azt. Ha mégsem ismerné a néző a Bellini képet a cím útmutatást tud adni a kép megértéséhez.

A figurák hiánya, az üres tér indítja el a gondolkodás menetét. Miért nincsenek ott a szereplők, hol vannak? A helyszínt az esemény előtt vagy után látjuk? Ha jövő, akkor várakozás, ha múlt, akkor emlékezés. Az ismert történet jelentőséggel ruházza fel a teret.

Számomra parafrázist készíteni érdekes tapasztalat volt. Tervezem, hogy a jövőben valamikor fogok még parafrázissal foglalkozni.

Azóta más képeken is használtam a kollázs technikát. A festménybe ragasztottam textilt, de megváltoztattam az arányokat. Sokkal kisebb arányban ragasztás, mint festék, így inkább mondhatók ezek a munkák festménynek, mint kollázsnak.

Képjegyzék

1. ábra: a folyamat dokumentálásának első fázisképe
2. ábra: a folyamat dokumentálásának második fázisképe
3. ábra: Bellini: Angyali üdvözlés
4. ábra: a folyamat dokumentálásának harmadik fázisképe
5. ábra: a folyamat dokumentálásának negyedik fázisképe